

Ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1989 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 96 του 1989

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1980 ΕΩΣ 1988

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1989 και θα αναγινώσκηται ομού μετά των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων του 1980 έως 1988 (εν τοις εφεξής αναφερομένων ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται ομού ως οι περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμοι του 1980 έως 1989.

Συνοπτικός
τίτλος.
41 του 1980
48 του 1982
11 του 1983
7 του 1984
10 του 1985
116 του 1985
4 του 1987
199 του 1987
214 του 1987
68 του 1988.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά της εξ αυτού διαγραφής των λέξεων «εγγεγραμμένους πρακτήρ» οπουδήποτε αύται απαντώνται εις το κείμενον.

Τροποίσεις
του βασικού
νόμου διά
της διαγραφής
ορισμένων
λέξεων.

3. Το εδάφιον (1) του άρθρου 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίσεις
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

- (α) Διά της εξ αυτού διαγραφής των ορισμών των όρων «ανικανότης προς εργασίαν», «ιατρική αρχή» και «Ιατρικός Λειτουργός» και
- (β) διά της ενθέσεως των ακολούθων νέων ορισμών εις την κατάλληλον αλφαβητικήν σειράν:

«'ανίκανος προς εργασίαν' σημαίνει ησφαλισμένος ο οποίος λόγω ειδικής νόσου ή σωματικής ή πνευματικής αναπηρίας δεν δύναται να απασχοληθή εις το επάγγελμα εις το οποίον συνήθως απησχολείτο, ο δε όρος 'ανικανότης προς εργασίαν' θα ερμηνεύεται αναλόγως·

'ειδικός ιατρός' σημαίνει ιατρόν ο οποίος θεωρείται ως ειδικός συμφώνως προς τον περί Εγγραφής Ιατρών Νόμον·

Κεφ. 250
30 του 1959
30 του 1961
53 του 1961
79 του 1968
114 του 1968
14 του 1974
18 του 1979.

'ιατρός' σημαίνει ιατρόν εγγεγραμμένον δυνάμει του περί Εγγραφής Ιατρών Νόμου».

Κεφ. 250
30 του 1959
30 του 1961
53 του 1961
79 του 1968
114 του 1968
14 του 1974
18 του 1979.

Τροποίσεις
του άρθρου 19
του βασικού
νόμου.

4. Το άρθρον 19 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της διαγραφής των εδαφίων (2),(2Α) και (4) αυτού και της αντικαταστάσεώς των διά των ακολούθων νέων εδαφίων (2), (2Α) και (4), αντιστοιχώς:

«(2) Το ποσόν των ασφαλιστέων αποδοχών, το πιστούμενον δι' εκάστην εβδομάδα δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 18, είναι ίσον προς τον εβδομαδιαίον μέσον όρον των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπελογίσθη το ύψος της σχετικής παροχής ήτις κατεβλήθη προς τον ησφαλισμένον, δι' οιανδήποτε δε περίοδον μικροτέραν της εβδομάδος πιστούται το ανάλογον ποσόν:

Νοείται ότι εν ουδεμίά περιπτώσει το δι' εκάστην εβδομάδα πιστούμενον ποσόν δύναται να είναι μικρότερον του εβδομαδιαίου ποσού των βασικών ασφαλιστέων αποδοχών:

Νοείται περαιτέρω ότι το άθροισμα των δι' εκάστην εβδομάδα πιστουμένων ασφαλιστέων αποδοχών και του ποσού των υπό του ησφαλισμένου πληρωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών δεν δύναται να υπερβαίνη τον εβδομαδιαίον μέσον όρον των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών επί του οποίου υπελογίσθη το ύψος της σχετικής παροχής.

(2Α) Διά τους σκοπούς της παραγράφου (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 18, ο ησφαλισμένος πιστούται δι' εκάστην εβδομάδα εισφορών διά την οποίαν δικαιούται εις σύνταξιν ανικανότητος διά τόσων ασφαλιστικών μονάδων όσον είναι το άθροισμα των ασφαλιστικών μονάδων αι οποίαι αντιστοιχούσιν εις τον εβδομαδιαίον μέσον όρον ασφαλιστέων αποδοχών του, ως ούτος υπελογίσθη δυνάμει της υποπαραγράφου (β) της παραγράφου (2) του Τρίτου Πίνακος και του εδαφίου (4) του παρόντος άρθρου, εν ουδεμίά, όμως, περιπτώσει η πίστωση δύναται να είναι μικροτέρα της μονάδος. Διά περίοδον μικροτέραν της εβδομάδος η πίστωση μειούται αναλόγως:

Νοείται ότι όταν η καταβαλλομένη σύνταξις ανικανότητος είναι διά μερικήν ανικανότητα προς εργασίαν ο πιστούμενος αριθμός ασφαλιστικών μονάδων μειούται λαμβανομένης υπ' όψιν της σχέσεως του ποσοστού συντάξεως ανικανότητος προς εκατόν:

Νοείται περαιτέρω ότι εν ουδεμίά περιπτώσει η πίστωση δύναται να είναι μικροτέρα της μιας ασφαλιστικής μονάδος:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι το άθροισμα των διά του παρόντος εδαφίου πιστουμένων ασφαλιστικών μονάδων και τυχόν ασφαλιστικών μονάδων λόγω πληρωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών ή πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών δυνάμει ετέρας διατάξεως του παρόντος Νόμου, δεν δύναται να υπερβαίνη τον αριθμόν των ασφαλιστικών μονάδων διά του οποίου θα επιστούτο ο ησφαλισμένος εάν εδικαιούτο συντάξεως ανικανότητος δι' ολικήν απώλειαν της ικανότητος προς το κερδίζειν.

(4) Το ποσόν των ασφαλιστέων αποδοχών, το πιστούμενον δι' εκάστην εβδομάδα δυνάμει του εδαφίου (3) του άρθρου 18, είναι ίσον προς τον εβδομαδιαίον μέσον όρον των πληρωθεισών και πιστωθεισών ασφαλιστέων αποδοχών εις το ανώτερον τμήμα ασφαλιστέων αποδοχών του ησφαλισμένου διά την περίοδον από της ορισθείσης ημερομηνίας ή από της ενάρξεως του έτους εισφορών εντός του οποίου ο ησφαλισμένος συνεπλήρωσε την ηλικίαν των δέκα έξ ετών, εάν αύτη είναι μεταγενεστέρα της ορισθείσης ημερομηνίας, μέχρι της τελευταίας εβδομάδος προ της σχετικής ημερομηνίας:

Νοείται ότι, εάν η τιοιούτη περίοδος είναι μεγαλύτερα των πέντε ετών λαμβάνεται υπ' όψιν η αμέσως προ της εβδομάδος της σχετικής ημερομηνίας περίοδος πέντε ετών εφ' όσον τούτο είναι ευεργετικώτερον, διά τον ησφαλισμένον:

Νοείται περαιτέρω ότι εις περίπτωσιν ησφαλισμένου ο οποίος συμπληροί την ηλικίαν των είκοσι πέντε ετών μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν, λαμβάνεται υπ' όψιν, εφ' όσον τούτο είναι ευεργετικώτερον διά τον ησφαλισμένον η περίοδος από της ημερομηνίας της υπ' αυτού συμπληρώσεως της ηλικίας των είκοσι πέντε ετών μέχρι της τελευταίας εβδομάδος προ της σχετικής ημερομηνίας, εάν δε αυτή είναι μικροτέρα των πέντε ετών, η περίοδος των πέντε ετών προ της εν λόγω εβδομάδος.»

5. Η παράγραφος (δ) του εδαφίου (1) του άρθρου 25 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της ενθέσεως ευθύς μετά την πρώτην επιφύλαξιν αυτής της ακολούθου νέας επιφυλάξεως:

Τροποίησις του άρθρου 25 του βασικού νόμου.

«Νοείται περαιτέρω ότι διά σκοπούς συντάξεως ανικανότητος ασφαλιστέαι αποδοχαί πληρωθείσαι δυνάμει των παραγράφων (α) και (β) του εδαφίου (1) του άρθρου 15 λαμβάνονται υπ' όψιν διά σκοπούς υπολογισμού του ύψους της συντάξεως.»

6. Το άρθρον 32 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της προσθήκης των ακολούθων νέων εδαφίων ευθύς μετά το εδάφιον (6) αυτού:

Τροποίησις του άρθρου 32 του βασικού νόμου.

«(7) Όταν ησφαλισμένος, ο οποίος ελάμβανεν επίδομα ασθενείας εντός οιασδήποτε περιόδου διακοπής απασχολήσεως, δεν δικαιούται συντάξεως ανικανότητος δυνάμει του άρθρου 38 εντός της εν λόγω περιόδου διά μόνον τον λόγον ότι δεν προβλέπεται να παραμείνη μονίμως ανίκανος προς εργασίαν, θα δικαιούται από της πρώτης ημέρας κατά την οποίαν θα κατεβάλλετο εις αυτόν σύνταξις ανικανότητος, εις επίδομα ασθενείας διά περίοδον μη υπερβαίνουσαν τας εκατόν πενήκοντα έξ ημέρας, εφ' όσον εξακολουθεί να είναι ανίκανος προς εργασίαν.

(8) Το ύψος του κατά το προηγούμενον εδάφιον καταβαλλομένου επιδόματος υπολογίζεται εν αναφορά προς τον αριθμόν των ασφαλιστικών μονάδων επί του οποίου υπελογίσθη το ύψος του επιδόματος ασθενείας το οποίον τελευταίως ελάμβανεν ο ησφαλισμένος.»

7. Το άρθρον 38 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποίησις του άρθρου 38 του βασικού νόμου.

- (α) Διά της εκ της παραγράφου (α) του εδαφίου (3) αυτού διαγραφής των λέξεων «υπό Ιατρικού Συμβουλίου» (πρώτη και δευτέρα γραμμαί):
- (β) διά της εκ της παραγράφου (β) του εδαφίου (3) αυτού διαγραφής των λέξεων «υπό του Ιατρικού Συμβουλίου» (τρίτη και τετάρτη γραμμαί) και της αντικαταστάσεώς των διά των λέξεων «ετέρου ιατρού εις τον οποίον παρεπέμφθη υπό του Διευθυντού» και
- (γ) διά της προσθήκης ευθύς μετά το εδάφιον (4) αυτού του ακολούθου νέου εδαφίου (5):

«(5) Διά τους σκοπούς της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) και του εδαφίου (2), ανίκανος προς εργασίαν θεωρείται ο ησφαλισμένος όταν λόγω ειδικής νόσου ή σωματικής ή πνευματικής αναπηρίας μεταγενεστέρας της ασφαλίσεώς του, ή προγενεστέρας η οποία επεδεινώθη ουσιωδώς μετά την ασφάλισίν του, δεν δύναται να κερδίξη δι' εργασίας την οποίαν ευλόγως αναμένεται να εκτελή λαμβανομένων υπ'